

до Сливенския Балканъ 120 километра. Това пространство — около 3600 квадр. километра, макаръ да е изпълнено съ разни планински височини, рѣтове и бърда, има твърде плодородни равнини, китни кѣтове и красиви долини. Отъ край време тукъ се е криело старобългарско население, което се спасявало отъ разни беди. Народътъ поради чистия балкански въздухъ е здравъ, високъ на ръстъ, хубавъ на лице и свободолюбивъ по духъ. Той е много работенъ, та си изважда лесно прехраната. Никога, ни въ гръцко, ни въ турско време той не се е оставялъ да го правятъ робъ по чужди чифлици. Покрай Търново минаватъ успоредно на Стара планина дълги преградни предпланини (вж. чернатачиния), които иматъ малки и опасни проходи. Търново държи най-главния проходъ. Затова то е ключъ на цѣлото землище и го затваря като едно сигурно скривалище.

Ето на чело на този здравъ, работенъ и свободолюбивъ народъ сж стояли тримата братя *Асѣновци*—Петъръ, Асѣнъ и Калоянъ. Тѣхнитѣ крепости заемали двата високи конусообразни върха въ чуднитѣ извивки на Янтра. Отъ дѣсна страна се издига *Царевецъ*, а отъ лѣва *Трапезица*. Рѣката Янтра, винаги пълноводна, опасва като змия двата пресѣчени тригълни конуса, които стърчатъ повече отъ 300 метра надъ нейнитѣ мѣтни води. Скалитѣ на конуситѣ сж отвесни, а най-горе заобиколени съ вѣнецъ жбчата крепостна стена. На Царевецъ може да се отиде съ кола само по единъ пѣтъ (гледай отлѣво) отъ св. Богородица, презъ Каябашъ и пресѣчената стена. Пѣтътъ е тѣсенъ 2—3 метра и дветѣ му страни отвесно се спускатъ чакъ до рѣката. Този пѣтъ е сѣ едно като дълъгъ мостъ съ зидани столбори. На Царевецъ има високъ връхъ (звънарникъ).